

อนิสงส์บุชาเจดีย์ ด้วยดอกไม้ ๔ ดอก

ข้าพเจ้ามีใจเลื่อมใส ยกดอกไม้ก่แปดดอกขึ้นบูชา
พระสถูปแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ด้วยมือ
ของตนเอง ด้วยอานุภาพแห่งผลบุญในครั้งนั้น ทำให้เป็นผู้ที่มี
วรรณะงดงามเช่นนี้

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๑

การบำเพ็ญบุญกุศลต่างๆ ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ทุกคน เพราะเมื่อเกิดมาในแต่ละภพแต่ละชาติ ย่อมมีวัตถุประสงค์เพื่อบ่มบารมีของตนเองให้แกร่งบอบ เพื่อเพิ่มเติมบุญบารมีให้กับตัวเอง แล้วมุ่งไปสู่พระนิพพาน หยุดการเวียนว่ายตายเกิดอย่างสมบูรณ์ แต่ทว่าหากเกิดมาแล้ว ไม่เร่งรีบทำการสั่งสมบุญแล้ว ก็ไม่อาจที่จะทำให้บารมีเต็มเปี่ยมพอที่จะหนุนส่งให้เข้าถึงพระนิพพานได้ แม้แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ตรัสว่า ความถึงพร้อมด้วยสมบัติทุกอย่าง ทั้งที่เป็นโลกียะและโลกุตระ ย่อมเต็มเปี่ยมได้ด้วยอานุภาพบุญ

มีวาระแห่งภษิตที่ปรากฏอยู่ใน ปฐมนาควิมาน ความว่า

“ข้าพเจ้ามีใจเลื่อมใส ยกดอกไม้กำแปดดอกขึ้นบูชา พระสถูปแห่งพระผู้มีพระภาคเจ้าพระนามว่า กัสสปะ ด้วยมือของตนเอง ด้วยอานุภาพแห่งผลบุญในครั้งนั้น ทำให้เป็นผู้ที่มีวรรณะงดงามเช่นนี้”

การบูชาของผู้ที่มีใจมุ่งตรงต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยความศรัทธาเลื่อมใส นั้น เป็นหนทางแห่งสรวรรค์ และบุญที่บังเกิดขึ้น จะเป็นต้นทางนำพาเราให้เข้าถึงพระนิพพานได้ บัณฑิตนักปราชญ์ทั้งหลายในกาลก่อน เห็นประโยชน์ใหญ่แก่

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๒

มวลมนุษยชาติ จึงได้ร่วมใจกันสร้างพระเจดีย์ไว้เป็นพุทธสถาน ให้ผู้มีบุญได้หวนรำลึกถึงพระคุณของพระพุทธเจ้า อีกทั้งเป็นเครื่องเตือนใจ ให้ดำรงมั่นอยู่ในคำสอนของพระองค์ท่าน และบัณฑิตนักปราชญ์ ก็เห็นผลบุญอันไม่มีประมาณที่ได้ร่วมกันสร้างพระเจดีย์ขึ้น

มีเรื่องราวที่ปรากฏอยู่มากมายในพระไตรปิฎก ถึงผลแห่งการบูชาพระเจดีย์ที่อำนวยการโยชน์ใหญ่ให้บังเกิดขึ้น ผู้รู้ทั้งหลายในกาลก่อน แม้จะยากลำบากสักเพียงใด ก็ไม่เคยท้อแท้ที่จะสร้างสิ่งนี้ไว้ให้เป็นมรดกโลก มีเพียงผู้ที่ยังไม่เข้าใจเท่านั้นที่ขัดขวางการสร้างความดีอย่างนี้

เหมือนเรื่องของผู้ใจบุญท่านหนึ่ง เกิดขึ้นในยุคหลังจากที่พระกัสสปสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว พุทธสาวกทั้งหลายต่างพากันร่วมใจสร้างพระเจดีย์ขึ้น เพื่อเป็นการบูชาพระพุทธองค์ พระเจดีย์ในสมัยนั้นสร้างขึ้นด้วยทองคำบริสุทธิ์ สูงถึง ๑ โยชน์ เมื่อเริ่มสร้าง ได้มีการบอกบุญเอาทองคำมาร่วมกันก่อสร้าง ในยุคนั้นมีทั้งผู้ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ผู้ใดที่เห็นด้วยก็ทุ่มเททำ เพื่อเอาบุญกันอย่างเต็มที่ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วย หรือไม่ได้สนใจก็ไม่ใส่ใจเลย แต่บางท่าน นอกจากไม่เห็นด้วย ก็ยังกล่าววาจาจ้วงจาบเสียอีก ก็เป็นเรื่องธรรมดา แต่สำหรับพุทธศาสนิกชนที่มีใจศรัทธาและมองเห็นบุญที่เกิดขึ้น

อานิสงส์บุชาเจติย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๓

ก็ยังคงมุ่งมั่นทุ่มเทตั้งใจสร้าง จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

*ในสมัยนั้น พระเจ้ากาสิ พระนามว่า กิงกิ พร้อมด้วยข้าราชการบริพาร ชาวนิคมและชาวชนบท ต่างพากันบูชาพระเจติย์ด้วยดอกไม้ทุกๆ วัน วันหนึ่งๆ ใช้ดอกไม้จำนวนมาก เมื่อเป็นอย่างนี้ ดอกไม้ทั้งหลายเลยเป็นของที่หายาก และมีราคาค่อนข้างแพง ในครั้งนั้นมีอุบาสกคนหนึ่งเที่ยวตระเวนหาซื้อดอกไม้ในบริเวณที่คนร้อยดอกไม้ไว้ขาย เพื่อจะนำมาบูชาพระเจติย์พยายามเที่ยวไปในทุกๆ ที่ ก็ยังคงหาดอกไม้ไม่ได้เลย ดอกไม้เกิดขาดตลาดขึ้นมา แต่ถึงกระนั้นด้วยแรงศรัทธาที่เต็มเปี่ยม เขาก็ไม่เกิดอาการท้อแท้หรือท้อถอยแต่อย่างใด ได้เที่ยวถามตามท้องถนนต่างๆ ว่า มีใครรู้จักสถานที่ซื้อดอกไม้บ้าง แพงเท่าไร เขาก็จะยอมซื้อ

เมื่อหาซื้อในราคาดอกละกหาปณะไม่ได้ ก็เลยถือเงินไปเป็นจำนวนถึง ๘ กหาปณะ ไปที่สวนดอกไม้ กล่าวกับเจ้าของสวนว่า “ท่านนายมาลาการ วันนี้เราตระเวนหาซื้อดอกไม้ หวังเพื่อไปบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้าที่พระเจติย์ ยังหาไม่ได้เลย ท่านเองอยู่ในที่นี้ โปรดมอบดอกไม้ ๘ ดอก แลกกับเงิน ๘ กหาปณะนี้เถิด”

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๔

นายมาลาการนั้นกล่าวตอบว่า “ท่านเป็นผู้ที่มีศรัทธาอย่างแท้จริง เอาเถิด เราไม่ปรารถนาเงินของท่านหรอก เชิญท่านเข้าไปในสวนเลือกดูดอกไม้เอง แต่เราขอบอกก่อนนะ ว่า ดอกที่ดีๆ ได้ถูกเก็บไปหมดแล้ว สุดแล้วแต่กำลังบุญของท่าน ก็แล้วกันว่า จะยังมีดอกไม้เหลืออยู่บ้างหรือเปล่า”

พออุบาสกนั้นได้รับคำอนุญาตก็กล่าวตอบว่า “ถ้าเช่นนั้น ข้าพเจ้าขออนุญาตเข้าไปเลือกเองเลย” ครั้นแล้วจึงเดินเข้าไปในสวนดอกไม้ แสวงหาตามลำตั่นก็ไม่พบ แต่บทจะได้ก็ไปเจอ ดอกไม้ที่ร่วงอยู่บนพื้น ๘ ดอก เขารู้สึกดีใจมากที่จะได้ดอกไม้ไปเพื่อบูชาพระเจดีย์ จึงก้มลงเก็บดอกไม้ด้วยมือทั้งสองข้าง ประคองอย่างดีทีเดียว แล้วเดินออกไปกล่าวกับนายมาลาการว่า “ท่านเป็นเจ้าของดอกไม้ โปรดรับเงินของเราด้วยเถิด”

แต่นายมาลาการกล่าวว่า “ท่านได้ดอกไม้ด้วยบุญของท่านเอง เราไม่สามารถรับเงินจากท่านได้หรอก”

แต่อุบาสกกล่าวว่า “หากท่านไม่รับเงินก็เท่ากับว่า เราได้ดอกไม้ไปเปล่าๆ อย่าขัดศรัทธาของเราเลย” แล้วจึงวาง กหาปณะไว้ตรงหน้า และถือเอาดอกไม้ทั้ง ๘ ดอกนั้นไป เพื่อ มุ่งหน้าไปที่พระมหาเจดีย์

อุบาสกมุ่งหน้ามาถึงพระเจดีย์ด้วยจิตใจที่ร่าเริงเบิกบาน

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๕

ยิ่งนัก ได้นำเอาดอกไม้ไปบูชาที่ลานพระเจดีย์ สถานที่ที่พุทธบริษัทได้ตระเตรียมเอาไว้สำหรับรองรับดอกไม้บูชา เขาก็กราบด้วยเบญจางคประดิษฐ์ มองดูพระมหาเจดีย์ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ พร้อมกับระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า มีพระรัตนตรัยเป็นอารมณ์ อยู่ในสถานที่นั้นพอสมควรด้วยใจที่เบิกบาน

ด้วยอานุภาพแห่งบุญ ที่เกิดจากการบูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอกในครั้งนั้น เมื่อละจากโลกนี้ไปแล้วก็ได้บังเกิดในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ มีมหาวิมานที่สวยงามไสว เท่านั้นยังไม่พอ เทพบุตรอยู่ที่ชั้นดาวดึงส์จนหมดอายุของชาวสวรรค์ แต่ผลแห่งบุญยังไม่หมด ได้อุบัติบนสวรรค์ชั้นสูงๆ ขึ้นไปอีก เทົะยวไปมาอยู่ในเทวโลกอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งเวลาผ่านมาถึงสมัยพุทธกาลนี้ เทพบุตรองค์นั้นก็ยังอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ด้วยอานุภาพบุญที่เหลือ มหาสมบัติทิพย์ก็ยังคงรุ่งเรืองสว่างไสวแปลกตากว่าเทวดาเหล่าอื่นมากมาย พระมหาโมคคัลลานะได้เทົะยวจาริกไปบนสวรรค์ เห็นเทพบุตรนี้ซี้ข้างทิพย์เชือกใหญ่สีขาวปลอด เหาะไปทางอากาศพร้อมด้วยบริวารจำนวนมาก ด้วยเทวานุภาพที่ไม่มีประมาณ สว่างไสวไปทั่วทุกทิศด้วยรัศมี พอพระมหาโมคคัลลานะเห็นอย่างนั้นแล้ว ท่านจึงเข้าไปถามว่า

“ดูก่อนเทพบุตรผู้มีอานุภาพมาก ท่านขึ้นซี้ข้างเผือกผ่อง

อานิสงส์บูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๖

ไม่มีตำหนิ ช้างเชือกประเสริฐนี้ตกแต่งไว้อย่างงดงาม ที่งาทั้งสองข้างเนรมิตสระปทุม มีน้ำใสสะอาด มีดอกปทุมทิพย์บานสะพรั่ง ในดอกปทุมก็มีคณะเทพบรรเลงดนตรีทิพย์มีเสียงไพเราะยิ่งนัก มหาสมบัติทิพย์ของท่านก็ยิ่งใหญ่โอฬารตระการตาเหลือเกิน ในอดีตท่านได้สั่งสมบุญอะไรเอาไว้”

เทพบุตรนั้นดีใจที่ถูกพระเถระถามอย่างนั้น ก็จึงได้เล่า การกระทำของตนเองให้ฟังว่า “เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าเป็นมนุษย์ ได้เกิดในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กัสสปะ แม้พระพุทธรูปองค์ดับขันธปรินิพพานไปแล้ว ครั้งนั้นข้าพเจ้า ยกดอกไม้ ๘ ดอก ขึ้นบูชาที่พระเจดีย์ของพระองค์ ด้วย อานุภาพบุญนั้นทำให้ได้มหาสมบัติอย่างนี้” พระเถระฟังแล้วก็ กล่าวอนุโมทนา

เราจะเห็นได้ว่า อานิสงส์แห่งการสักการะพระเจดีย์นี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่จะมองข้าม เพราะเป็นทางมาแห่งมหากุศลอันยิ่งใหญ่ไพศาล บุญที่เกิดขึ้นไม่ใช่บุญเล็กๆ น้อยๆ อย่างที่เราอาจเข้าใจกัน แต่เป็นบุญใหญ่ เพราะพระเจดีย์เป็นเสมือนตัวแทนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งใครก็ตามที่มีจิตเลื่อมใส และได้ทำการสักการบูชาพระเจดีย์ บุญที่ได้รับจะไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันเลยกับการสักการบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าครั้งเมื่อพระองค์

อ่านสงส์บูชาเจดีย์ด้วยดอกไม้ ๘ ดอก

๑๐๓

ยังทรงพระชนม์ชีพอยู่ เมื่อทุกท่านต่างทราบอย่างนี้แล้ว ก็ควรหาโอกาสมากราบไหว้ ลักการบูชามหาธรรมกายเจดีย์ที่ทุกคนต่างได้ช่วยกันสร้างขึ้นมาอย่างดี ด้วยปัญญาและศรัทธาที่เต็มเปี่ยมดีแล้ว บุญนี้จะไดติดตามตัวเราไปทุกภพทุกชาติ ตราบกระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

